

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Germanica

Châteillon, Sébastien

[S.l.], 1558

Capvt XLIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54866](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54866)

mihī, aut propter me, & similia, ibi inuenitur. Quādoquidem hīc rectē quæritur. Vbi aliter fit, falsum est, & profectò hoc pacto quæritur, suspicitur, & amatur perfectum bonum, ideoque inuenitur.

*Mereri
nihil po-
test ho-
mo.*

Magna stultitia est, si putat aliquis homo, aut creatura, se scire, aut posse aliquid per seipsam: præsertim cum putat se scire & posse aliquid boni, quo possit magnum aliquid à Deo mereri atque consequi. hac enim re afficitur Deus ignominia, si hoc rectē perspicias. Tamē indulget verum bonum cuiusdam simplici & fatuo homini, qui meliora nescit: & ei planè quàm fieri potest optima euenire permittit: ac quantum boni capere potest, tantum ei Deus sanè concedit. Verum quemadmodum antè dictum est, id non inuenit aut obtinet, quamdiu ita affectus est. nam egoitatem prorsum facessere necesse est: alioquin illud non inueniet, aut obtinebit.

CAPVT XLIII.

*Vbi Chri-
sti vita,
ibi Chri-
stus.*

Qui Christi vitam scit & nouit, is Christum quoque scit & nouit. Rursum, qui Christi vitam non nouit

nouit, is ne Christū quidem nouit. Qui credit in Christū, idē credit ei⁹ vitam esse præstantissimā, optimam-
 que vitam. Hoc qui non credit, ne
 in Christum quidem credit. Quan-
 tum vitæ Christi est in quoque ho-
 mine, tantum etiam Christi est in
 eo: & quam parum vnus, tam parū
 & alterius. Vbi enim Christi vita
 est, ibidem Christus est: & vbi eius
 vita non est, ibi neque Christus est.
 Sicubi igitur Christi vita est, aut ef-
 fet, ibi diceretur illud quod dicit di-
 uus Paulus: *Viuo, non ego, sed uiuit*
in me Christus. Atque hæc est præ-
 stantissima optimaq; vita. Vbi enim
 hæc vita est, ibi est uiuitque Deus
 ipse, & omne bonum. Posset ne igi-
 tur vlla melior esse vita?

Gal. 2. d

Hoc perpende: Cū sermo est de
 obediētia, de nouo homine, de vero
 lumine, de vero amore, & de Christi
 vita, oīa hæc sūt idē. Et vbi horū vnū
 adest, adsunt oīa: vbi vnum deest aut
 abest, nullum adest. Sunt enim om-
 nia verè & reipsa vnū. Quod si quid
 huiusmodi est, vt eius opera cōsequi
 possis, vt illud in homine nascatur
 & viuifcat, huic hæredum est, nō vl-
 li alij

li alij rei: & quod impedimento est, id relinquendum fugiendumq; est. Quod si quis id in sanctis sacramentis posset adipisci, is Christum verè & benè adeptus esset: ac quātò plùs huius adipiscare, tantò plùs etiam Christi: & quantò huius minùs, tantò minùs etiam Christi.

*Deo cō-
tentum
esse.*

CAPVT XLIIII.

Dicitur, eum, qui Deo cōtentus est, satis habere: id quod verū est. & qui aliqua re contentus est, quæ hoc aut illud est, is Deo contentus non est. Sed qui Deo contentus est, is nulla alioquin re contentus est, nisi duntaxat vno, quod hoc aut illud non est, & tamen omnia est. Nam Deus est vnum, estque necesse, vt sit vnū: & Deus est omnia, estque necesse, vt sit omnia. Igitur quod est, & non vnum est, id nō est Deus: & quod est, & non omnia est, neque super omnia, id quoque non est Deus. Quandoquidem Deus est vnū, & omnia, & supra omnia. Qui igitur Deo cōtentus est, is vno contentus est: & cui non sunt omnia vnum, & vnum omnia, quinimò cui
ali-